

a
L'EDITORIAL

Fins quan hi haurà presos polítics a Espanya?

Aquest dimarts fa un any que estan en presó preventiva Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, i Jordi Sànchez, expresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i actualment president del grup parlamentari de JxCat a la cambra catalana. Són dos destacats activistes de la societat civil catalana avalats per una trajectòria immaculadament democràtica i pacifista. Són dos ciutadans exemplars pel seu compromís cívic. Són dues persones de les quals qualsevol societat estaria orgullosa. Són dos ciutadans europeus i europeistes. I tanmateix estan entre reixes acusats de rebel·lió contra l'estat espanyol, una acusació que implica actes de violència. Sí: ho han llegit bé. Cuixart i Sànchez han de fer front a un judici per violència, una violència que mai, mai, mai han exercit. Que aniria en contra dels seus principis. Que va en contra del seu tarannà. De fet, són a la presó per les seves idees. Per això són presos polítics.

A l'Espanya del segle XXI, un país plenament integrat a l'Europa Occi-

dental, membre de la Unió Europea, amb una trajectòria democràtica forjada després de la dictadura de Franco, hi ha presos polítics. És una anomalia gravíssima, tal com ahir mateix es va encarregar de recordar Amnistia Internacional, organització que reclama que es posin en llibertat immediatament els dos Jordis. A Europa, certament, costa d'entendre la idea de la independència de Catalu-

Negant-se a abordar el problema català des de la política, Espanya ha fet el problema més gran

nya, però encara costa més d'entendre l'empresonament dels qui la defensen per vies democràtiques. En democràcia s'han de poder defensar totes les idees. Especialment una idea tan profundament democràtica com la de consultar als ciutadans de Catalunya en referèndum si volen o no volen un estat propi. Criminalitzar una demanda així és criminalitzar l'essència de la democràcia.

L'obstinació d'Espanya de no afrontar políticament la demanda de

la societat catalana de votar en referèndum el seu futur l'està portant a fer cada cop més gran el problema. Està tensionant la societat catalana i l'espanyola, està complicant cada cop més la governabilitat a Barcelona i Madrid, està radicalitzant els actors polítics, està perjudicant –fins i tot volgudament, cosa inaudita– l'economia. Un problema polític no es pot resoldre judicialment. La política es fa als Parlaments i a les urnes. Quan es traspasa una qüestió de naturalesa política als tribunals, els tribunals grinyolen, com ha quedat palès amb la contradicció flagrant entre les instàncies judicials espanyoles i les de Bèlgica, Alemanya, Suïssa i el Regne Unit, que han impedit l'extradició dels polítics catalans exiliats.

Més del 70% de la societat catalana no entén l'empresonament dels Jordis ni de la resta de presos polítics, un percentatge que va molt més enllà del suport a la independència. Hi ha una àmplia unanimitat que aquesta no és la via. Espanya ha fet gran el problema i ara té un problema molt greu. És, al capdavant, el problema de la por a la llibertat.

LES CARES DEL DIA

Mohamed bin Salman

El príncep hereu de l'Àrabia Saudita porta temps perseguint de manera implacable els opositors a la seva política, tant dins com fora del país. Les crítiques que rebia del periodista Jamal Khashoggi poden estar al darrere del seu suposat assassinat al consolat de l'Àrabia Saudita a Istanbul, que ahir va ser escorcollat per la policia turca. **P. 12**

Roderic Guigó

El coordinador del programa de bioinformàtica i genòmica del Centre de Regulació Genòmica (CRG) i professor de bioinformàtica de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) ha rebut avui el Premi Nacional de recerca 2017, que atorga la Generalitat, pel lideratge dels seus treballs sobre l'aplicació de la bioinformàtica a l'estudi del genoma. **P. 18**

Olivia Rueda

Era realitzadora de televisió quan, durant una operació, va patir un ictus que li va provocar una afàsia, que és la pèrdua de la capacitat de parlar i escriure. D'això fa vuit anys i ara, després de molt esforç, ha reaprès a fer-ho i ha escrit el llibre *No sabes lo que me cuesta escribir esto*, que és un exemple de valentia i permet difondre la malaltia. **P. 31**

I TAMBÉ A L'ARA.CAT

01

Avui serà un dia de treva, però ja s'aniran sabent més coses de la nova tempesta que arriba dijous. Ho podreu seguir al moment.

02

Amb quina salsa s'han de menjar els espaguetis? En funció del tipus de pasta va bé una salsa o una altra. Ho expliquem a l'Ara Mengem, on també trobareu dues apetitoses receptes.

NO T'HO POTS PERDRE

Thomas Vermaelen, l'home de vidre

A Esports analitzem les lesions que ha patit el central belga del Barça, que ara torna a estar de baixa. Ha tingut 25 lesions i ha estat de baixa de mitjana 90 dies cada temporada. **P. 36-37**

El racisme xinès provoca malestar a Kènia

Un treballador va gravar com el seu cap xinès l'insultava dient-li "mico" i el vídeo es va fer viral. És la punta de l'iceberg del malestar que provoca a Kènia el comportament dels xinesos al país. **P. 15**

OBJECTIUS

Explica'ns els teus i també seran els nostres.

Descobreix més a acompanyar-te.com

Sabadell
Ser on siguis